

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 lutego 2008 r. — Apple Computer International przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja w Nomenklaturze Scalonej — Osoba, której akt nie dotyczy indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2008/C 107/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Computer International (Cork, Irlandia) (przedstawiciele: G. Breen, solicitor, P. Sreenan, SC i B. Quigley, barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 2171/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 346, str. 7).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Apple Computer International zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 lutego 2008 r. — Base przeciwko Komisji

(Sprawa T-295/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Telekomunikacja — Artykuł 7 dyrektywy 2002/21/WE — Hurtowy rynek zakończeń połączeń głosowych do ruchomych, indywidualnych sieci telefonicznych w Belgii — Znaczna siła rynkowa — Uwagi Komisji — Niezaskarżalny akt — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 107/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Base NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: A. Verheyden, Y. Desmedt i F. Bimont, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, M. Shotter i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji rzekomo zawartej w piśmie Komisji z dnia 4 sierpnia 2006 skierowanym do Institut belge des services postaux et des télécommunications, zawierającym uwagi w zastosowaniu art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, str. 33) w przedmiocie projektu decyzji zgłoszonego przez ten organ (sprawa BE/2006/0433).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Base NV ponosi własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję.
- 3) Mobistar S.A. oraz Królestwo Niderlandów ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2008 r. — EREF przeciwko Komisji

(Sprawa T-40/08)

(2008/C 107/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2007)4323 wersja ostateczna z dnia 25 września 2007 r.;
- stwierdzenie, że instrument finansowy, którego rzecz dotyczy, stanowi w swej obecnej formie i strukturze niedozwoloną pomoc państwa;

— obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła w 2004 r. skargę do Komisji, podnosząc m.in., iż różne aspekty finansowania nowej elektrowni atomowej, budowanej w Finlandii, stanowią pomoc państwa, o której nie powiadomiono Komisji. Skarga, w zakresie dotyczącym pomocy państwa została zarejestrowana przez Komisję jako sprawa nr CP 238/04, a w 2006 r. Komisja podzieliła akta na dwie sprawy o numerach NN 62/A/2006 i NN 62/B/2006.

W niniejszej sprawie skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007)4323 wersja ostateczna z dnia 25 września 2007 r. dotyczącej sprawy pomocy państwa NN 62/A/2006, którą doręczono skarżącej 14 listopada 2007 r., i w drodze której Komisja zdecydowała o zakończeniu dochodzenia, stwierdzając, że gwarancja eksportowa, przyznana przez francuską agencję ubezpieczeń kredytów eksportowych („COFACE”) w związku z udzieleniem kredytu na budowę nowej elektrowni atomowej „Olkiluoto 3”, nabytej przez fińską spółkę produkującą energię, o nazwie Teollisuuden Voima Oy („TVO”), nie stanowi niezgodnej z prawem pomocy państwa.

Skarżąca twierdzi, że gwarancja eksportowa i ubezpieczenie kredytu na kwotę 570 000 euro, przyznane TVO przez COFACE, stanowią niezgodną z prawem pomoc wewnątrz-wspólnotową, z uwagi na znaczący udział tych środków w finansowaniu całości projektu. Skarżąca utrzymuje, że gwarancja stanowi bezprawną pomoc państwa, ponieważ została ona udzielona przez COFACE, działającą jako agencja państwowa, reprezentująca państwo francuskie, która zobowiązała się dokonać zwrotu udzielonego przez konsorcjum bankowe kredytu, w wypadku niemożliwości dokonania jego spłaty przez TVO, jak również ze względu na fakt, iż wiąże się ona ze stworzeniem na korzyść TVO, w sposób nieuzasadniony, uprzywilejowanej sytuacji z gospodarczego punktu widzenia, poprzez ułatwienie jej dostępu do rynku i zagwarantowanie możliwości finansowania w przyszłości. Ponadto skarżąca utrzymuje, że tego rodzaju zabezpieczona pożyczka umożliwi TVO obniżenie kosztów związanych z produkcją energii.

Skarżąca twierdzi również, że podział akt na dwie odrębne sprawy stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i prowadzi do niecisłości przy dokonywaniu oszacowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Shetland Islands Council przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/08)

(2008/C 107/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shetland Islands Council (Lerwick, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor i R. Thompson, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i art. 3–5 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest organem władzy publicznej, który dokonał płatności na rzecz sektora rybołówstwa w ramach dwóch środków pomocy o charakterze ogólnym, pod nazwą „Aid to the Fish Catching and Processing Industry” (Pomoc dla sektora połowowego i przetwórstwa ryb) i „Aid to the Fish Farming Industry” (Pomoc dla sektora hodowli ryb). Jednym z takich programów pomocy był „First time shareholders scheme” (Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały). Komisja stwierdziła, że pomoc przyznawana na podstawie tego programu na dokonanie pierwszego zakupu udziału w istniejącym statku rybackim jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Skarżąca, na podstawie art. 230 WE, wnosi o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C 39/06 (wcześniej: NN 94/05) z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącej pomocy państwa — Program pomocy dla osób po raz pierwszy obejmujących udziały w statkach wdrożony przez Zjednoczone Królestwo [notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5398]. Skarżąca dochodzi w szczególności stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 2 i art. 3–5 zaskarżonej decyzji, podnosząc dwa zarzuty:

- 1) Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że *wszelka* pomoc przyznana na dokonanie pierwszego zakupu udziału w istniejącym statku rybackim jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i podlega zwrotowi.
- 2) Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że zwrot przyznanej pomocy jest zgodny z:
 - a) art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 (¹);
 - b) ogólnymi zasadami pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. Dz 83 str.1).